

Persbericht Stichting Climate Intelligence (Clintel)

Clintel-rapport: The Frozen Climate Views of the IPCC

Analyse van Clintel toont ernstige fouten aan in het laatste IPCC-rapport

Amsterdam, 9 mei 2023

*IPCC houdt positief nieuws over schade en sterfte door extreem weer achter
IPCC stelt ten onrechte dat de klimaatgevoeligheid waarschijnlijk hoger is dan 2,5 graden
IPCC misleidt door nadruk te leggen op een onwaarschijnlijk worst-case scenario
De fouten in het zesde IPCC-rapport zijn groter dan de fouten die in 2010 leidden tot een onderzoek door de Interacademy Council (IAC)*

Het IPCC heeft ernstige fouten gemaakt in het zesde IPCC-rapport. Dat concludeert het rapport *The Frozen Climate Views of the IPCC* van Stichting Clintel. Het IPCC negeerde zeer relevante wetenschappelijke literatuur waaruit blijkt dat schade en sterfte door ‘klimaatrampen’ niet is toegenomen. Schade door extreem weer is licht afgenomen sinds 1990 en sterfte door extreem weer is zelfs met meer dan 95% gedaald in de afgelopen eeuw. Het IPCC meldt dat ‘goede nieuws’ niet en claimt zelfs - na een groot deel van de literatuur weg te laten – het tegenovergestelde, namelijk een toename van schade. Het 180-pagina’s dikke rapport van Clintel is internationaal de eerste serieuze poging om het zesde IPCC-rapport als geheel kritisch onder de loep te nemen. In 13 hoofdstukken laat Clintel zien dat het IPCC de klimaatgeschiedenis herschrijft, te veel nadruk legt op een inmiddels zeer onwaarschijnlijk scenario, een enorme bias heeft voor ‘slecht nieuws’, en ‘goed nieuws’ – als het al wordt genoemd in het rapport – wordt vervolgens weggelaten uit de belangrijke *Summary for Policy Makers*. De fouten die het Clintel-rapport constateert zijn veel ernstiger dan de fouten die in 2010 werden gevonden in het vierde IPCC-rapport. Dat leidde destijds tot het onderzoek van de Interacademy Council (IAC). Clintel is van mening dat het IPCC zou moeten worden hervormd of opgeheven.

Het IPCC rondde onlangs, met de publicatie van het *Synthesis Report*, het zesde IPCC-rapport af. In totaal bestaat dat rapport uit maar liefst zeven delen. Een internationaal team van wetenschappers uit het Clintel-netwerk heeft diverse claims onderzocht uit met name het Working Group 1 (WG1, 2021) en Working Group 2 (WG2, 2022) rapport. Dat heeft geleid tot het evaluatierapport *The Frozen Climate Views of the IPCC*, dat uit dertien hoofdstukken

bestaat. In ieder hoofdstuk constateert Clintel biases en fouten in het IPCC-rapport. De fouten zijn ernstiger in het WG2-rapport dan in het WG1-rapport.

Gegeven de politieke relevantie van “Loss and Damage” (tijdens de jaarlijkse klimaatconferenties wordt er onderhandeld over een “loss and damage” fonds) mag je van het IPCC een grondige evaluatie van dit thema verwachten in het IPCC-rapport. Het Clintel-rapport toont echter aan dat bij dit onderwerp het IPCC de plank volledig heeft misgeslagen. Een review artikel in 2020 liet zien dat van 53 relevante papers, 52 concluderen dat er geen toename van schade is als gevolg van CO₂ en andere broeikasgassen. Slechts één studie concludeerde wel een toename van klimaatschade (door orkanen in de VS) als gevolg van CO₂. Die studie laat ernstige tekortkomingen zien. Het IPCC pikte juist die ene studie eruit en negeerde de 52 andere studies. In de wetenschap is dat een doodzonde.

Sterfte door extreem weer

“We bevinden ons op een snelweg naar de klimaathel”, zei VN-baas Guterres onlangs. Bij het woord ‘klimaathel’ denk je aan schade en met name aan slachtoffers. De internationaal erkende EM-DAT databank, die ook in het IPCC-rapport genoemd wordt, laat echter zien dat sterfte door extreem weer zich op een historisch dieptepunt bevindt. De bekende econoom Bjorn Lomborg liet dit ook zien in een wetenschappelijk artikel dat in 2020 gepubliceerd werd. Daaruit blijkt dat sterfte door extreem weer sinds 1920 met maar liefst 95% is afgenomen ondanks een stijging van de wereldbevolking van twee naar acht miljard mensen. Het IPCC koos er – opnieuw – voor om deze spectaculaire ontwikkeling niet te melden. De strategie van het IPCC lijkt te zijn om goed nieuws bij voorkeur niet te melden en slecht nieuws maximaal te hypen.

Geschiedenis herschrijven

Het Working Group 1 rapport zit helaas ook vol met vooringenomen en misleidende conclusies. Het Clintel-rapport documenteert problemen in ieder hoofdstuk. Zo probeert het IPCC-rapport de klimaatgeschiedenis te herschrijven door een warme periode, het Holocene Klimaat Optimum, dat plaatsvond 10.000 tot 6000 jaar geleden, weg te poetsen. Het IPCC publiceerde ook een nieuwe zogenoemde hockeystickgrafiek, die suggereert dat de huidige opwarming ‘uniek’ is in de laatste 2000 jaar. Maar die grafiek, zo stelt Clintel, is gebaseerd op selectieve keuze van data. Temperatuurreconstructies die meer variatie tonen, zoals de goed gedocumenteerde Kleine IJstijd, werden genegeerd door het IPCC.

Het IPCC claimt dat er de laatste decennia een versnelling van de zeespiegel is opgetreden, maar Clintel laat zien dat het IPCC daarbij natuurlijke variabiliteit negeert. Een versnelling is uiterst voorbarig. Het Clintel-rapport toont ook aan dat de sea level tool, die het IPCC deze keer beschikbaar heeft gesteld, een dubieuze sprong omhoog te zien geeft in 2020.

Klimaatgevoeligheid

In het Clintel-rapport laat de Canadese econoom (en klimaatwetenschapper) Ross McKittrick zien dat alle klimaatmodellen van het IPCC te veel opwarming simuleren in de troposfeer, zowel mondiaal als in de tropen (waar modellen een zogenoemde hotspot voorspellen). Dit duidt op fundamentele tekortkomingen in hoe de modellen het klimaat nabootsen.

Een ‘spectaculair’ resultaat in het IPCC-rapport was dat de ondergrens voor klimaatgevoeligheid (opwarming bij een verdubbeling van de CO₂-concentratie) door het IPCC is opgehoogd van 1,5 naar 2,5 graden Celsius. Het Clintel-rapport stelt dat deze ophoging onterecht is. Klimaatmetingen sinds 1850 wijzen op een klimaatgevoeligheid die eerder onder de 2 graden Celsius ligt dan boven de 2,5 graden. Het IPCC beweert dus ook ten onrechte dat de beste schatting voor klimaatgevoeligheid 3 graden Celsius is.

Daar komt nog bij dat het IPCC ‘verslaafd’ lijkt te zijn aan het hoogste emissie-scenario, het zogenoemde RCP8.5 (inmiddels omgedoopt tot SSP5-8.5). De laatste jaren is in meerdere studies aangetoond dat RCP8.5 verre van plausibel is en dat je het niet zou moeten gebruiken om beleidsmakers te informeren. Diep verstopt in het IPCC-rapport erkent het IPCC met een kort zinnetje dat het scenario een ‘lage waarschijnlijkheid’ heeft. Maar die zeer belangrijke disclaimer is niet vermeld in de belangrijke *Summary for Policymakers* en beleidsmakers zijn zich er dus niet van bewust. Ondertussen is RCP8.5 het scenario waarnaar het vaakst verwezen wordt in het IPCC-rapport.

IAC Review

In 2010 leidden fouten in het vierde IPCC-rapport tot een internationaal onderzoek, uitgevoerd door de Interacademy Council (dat destijds onder leiding stond van Robbert Dijkgraaf). De IAC Review kwam met een reeks aanbevelingen waaronder: “Het aanstellen van teams van auteurs met verschillende visies is de eerste stap om er zeker van te zijn dat de volledige bandbreedte aan goed doordachte opvattingen worden meegenomen.” Het Clintel-rapport toont aan dat deze belangrijke aanbeveling volledig is genegeerd door het IPCC. Sterker nog, we documenteren dat Roger Pielke Jr, een Amerikaanse wetenschapper met zeer veel relevante publicaties, door het IPCC als een soort ‘Voldemort’ wordt behandeld. Zowel zijn naam als zijn papers worden zoveel mogelijk genegeerd. Dat leidt tot vooringenomen conclusies.

We moeten helaas concluderen dat het IPCC er niet in geslaagd is om op evenwichtige wijze de wetenschappelijke literatuur van de afgelopen jaren te beoordelen. Alle landen in de wereld baseren hun klimaatbeleid op de rapporten van het IPCC en het gros van de media vertrouwen blindelings de claims die het IPCC publiceert. Het Clintel-rapport *The Frozen Climate Views of the IPCC* maakt duidelijk dat een dergelijk blind vertrouwen in het IPCC totaal niet gerechtvaardigd is. Wat ons betreft zou het IPCC dan ook drastisch hervormd moeten worden, waardoor meer visies over klimaatverandering worden meegenomen. Lukt dat niet, dan kan het IPCC beter opgeheven worden.

Onze eigen conclusies over klimaatverandering – op basis van dezelfde onderliggende literatuur – zijn verre van alarmerend. Als gevolg van toegenomen welvaart en technologische ontwikkeling is de mensheid grotendeels ‘immuun’ voor klimaatverandering en kan het er vrij gemakkelijk mee omgaan. De opwarming van de aarde is veel minder gevaarlijk voor de mensheid dan het IPCC ons doet geloven.

Het volledige rapport is [hier](#) te downloaden.

OVER CLINTEL

Stichting Climate Intelligence (Clintel) is opgericht in 2019 door emeritus professor geofysica Guus Berkhout en wetenschapsjournalist Marcel Crok. Belangrijkste doelstelling van Clintel is het genereren van kennis over en inzicht in de omvang, aard, oorzaken en gevolgen van klimaatverandering en het klimaatbeleid dat hierop betrekking heeft. Ook wil Clintel deelnemen aan debatten over klimaatwetenschap en -beleid, alsmede aan besluitvormingsprocessen dienaangaande.

Clintel publiceerde in 2019 de World Climate Declaration (zie clintel.org) die inmiddels door ruim 1500 wetenschappers en experts ondertekend is. De centrale boodschap van die Declaration is: “er is geen klimaatcrisis”.

Noot, niet voor publicatie:

Neem voor meer informatie contact op met Marcel Crok, directeur van Clintel

E-mail: marcel.crok@clintel.org

Websites: <https://clintel.org> en <https://clintel.nl>
Mobiel: +31 6 16 236 275